

[J. C. A. Larsen.]

Jeg henstiller til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse, saaledes at de mange Mennesker, der bor Nord for Kronborg, og som væsentlig driver Vaadfiskeri, kan faa Lov til at drive dette Fiskeri paa Lovens Grund.

Angaaende Spørgsmaalet om Aalegaardretten, som har været drøftet en Del af ærede foregaaende Talere, vil jeg gerne sige, at efter mit Kendskab til disse Aalegaarde, hvoraf der jo findes en hel Del i Øresund, maa jeg slutte mig til den højtærede Ministers Forslag. Det er en meget vanskelig Sag, og det vil kræve mange Overvejelser at komme bort fra disse Aalegaarde, da det vil komme til at skade en Del Mennesker, som nu gennem mange Aar har haft dette Fiskeri; og det vil ikke i væsentlig Grad komme til at gavne dem, som tror, at de saa kan faa Andel i det. Jeg slutter mig altsaa til Ministerens Opfattelse med Hensyn til Afskaffelse af Aalegaardene.

J. P. Nielsen: Der opstod blandt de sønderjydske Fiskere en meget stor Uro, da det rygtedes, at vi stod overfor en Revision af Saltvandsfiskeriloven. Der kom saa et Møde i Stand, og Fiskeriministeren og Fiskeridirektøren var saa elskværdige at komme til Stede. Den højtærede Minister gjorde her Rede for de Principper, som hans Forslag til en ny Saltvandsfiskerilov vilde komme til at indeholde, og det skabte straks Ro.

Det, man var bange for dernede, var, at der nu skulde blive gennemført fuldstændig Frihed til Fiskeri paa dansk Søterritorium. Sagen er nemlig den, at der i hvert Fald nede hos os staaer to store Fiskeriinteresser mod hinanden, repræsenterede af paa den ene Side alle dem, der har faaet Redskaber til Storfiskeri i Øresund, Kattegat og helt ud paa Doggerbankerne, Mennesker, som foruden at drive dette Fiskeri ogsaa vil have Lov til at rense vore Indvande og Fjorde for Fisk, og paa den anden Side alle de Fiskere, der bor langs med vore Kyster, og som umuligt kunde eksistere, hvis de andre fik uhindret Adgang til at fiske — og at give *alle* Redskaber til Storfiskeri vil jo være udelukket.

Nu er det endvidere saaledes, at alle vore Fiskere dernede har været indkaldt under Krigen, og da de kom hjem, var deres Redskaber ødelagt, ligesom deres Hjem var ødelagt. Efter 1920 havde vi til at begynde med saa godt som intet Fiskerierhverv, i hvert Fald ikke i den sydlige Del langs med Flensborg Fjord; dér var det Fiskerne fra

tysk Side, der fiskede. Vore Fiskere maatte derfor gaa paa Teglværker eller tage ind til Byerne. Saa kom den store Arbejdsløshed, og den danske Stat maatte tage under Overvejelse, hvorledes man kunde ophjælpe Fiskerierhvervet i Sønderjylland. Derefter er der blevet stillet store Midler til Raadighed fra Statens Side.

I Øjeblikket har vi langs med Flensborg Fjord og langs med Kysten op til Nordspidsen af Als 260 Fiskerifamilier, omfattende ca. 700 Personer, der ernærer sig ved Fjordfiskeri. Det siger sig selv, at det ikke lader sig gøre fuldstændig at forandre Principperne i den Lovgivning, vi har. Nede hos os vilde det i hvert Fald betyde, at vi saa fik 6—7—10 store Fiskerkuttere, forsynede med Redskaber fra de store Fiskegrosserer i Kiel og Eckernförde, og saa kunde vore Fiskere gaa hjem og lægge sig. Man har ventet med denne Udvikling, indtil man saa, hvorledes den danske Fiskerilov vilde blive, men Tegnene har vi allerede set. I Sønderborg har vi saaledes i Aar faaet stationeret 3 store Kuttere, hvoraf i hvert Fald de to har faaet deres Redskaber Syd fra. En saadan Udvikling kan dog ikke være i dansk Interesse.

Efter at de sønderjydske Fiskere har set det Lovforslag, som den højtærede Søfarts- og Fiskeriminister har fremsat, er de tilfredse, idet de gaar ud fra, at de Principper, som Lovforslaget indeholder, vil kunne gennemføres i dette høje Ting. Sagen er den, at den Fisk, der fanges heroppe, eksporteres til de store Fiskerier i Tyskland, men paa tysk Søterritorium er alle slæbende Redskaber, i alt Fald de større, fuldstændig forbudt, det er de vist for øvrigt paa saa godt som alle de Landes Søterritorier, der omgiver Danmark, Sverige har i hvert Tilfælde sidste Sommer skærpet Bestemmelserne for Fiskeri paa svensk Søterritorium.

Jeg takker derfor paa de sønderjydske Fiskeres Vegne Ministeren for det foreliggende Lovforslag, fordi det indeholder saadanne Bestemmelser, at vi vedblivende kan oparbejde det sønderjydske Fiskerierhverv. Jeg finder det heldigt, at Bestemmelserne gælder for hele det danske Søterritorium. Det vilde være uheldigt, hvis vi skulde have Særbestemmelser for Sønderjylland, men det er, som sagt, heller ikke nødvendigt efter det foreliggende Lovforslag.

Jeg tænker her i Særdeleshed paa Lovforslagets Kapitel 3 om Vedtægterne. Dette Kapitel er, saa vidt jeg kan skønne, ogsaa i god Overensstemmelse med al dansk Lov-